

Novoletne resolucije za žene in dekleta.

Slovenske žene in mladenke v Zedinjenih državah Severne Amerike so si ustanovile svojo Slovensko žensko zvezo. Ta organizacija je obsežna ter ima svoje podružnice po vseh večjih mestih v tistih državah, kjer je naseljeno večje število Slovencev, odnosno Slovenk. — Podružnice pošiljajo redna poročila o srednjemu odboru in tudi časnikom o svojem delovanju. »Amerikanski Slovenec«, prvi slovenski list v Ameriki, objavlja ta zanimiva poročila.

Za novo leto je ta list objavil takozvane »novoletne resolucije« za žene in dekleta. Te resolucije je v blagohotno uvaževanje predložila ameriška Slovenka Marie Prislant, članica osrednjega odbora Slovenske ženske zveze. Ob pričetku leta, tako pravi Marie Prislant, se navadno stori veliko resolucij, na katere se pa sčasoma pozabi. Dobro bi bilo, da bi članice Slovenske ženske zveze napravile nekaj obljub, katere bi skušale skozi celo leto izpolnjevati. Te obljube bi naj bile:

1. Z vsemi močmi, vse in povsod, hočemo delovati za napredek in procvit naše organizacije.

2. Napram vsem bližnjim, zlasti pa proti svojim sestram, hočemo biti prijazne in dobrosrčne.

3. Dale bomo slovo nestrpnosti in gojile sestersko ljubezen.

4. Ne bomo vedno gledale napake drugih, ampak se včasih ozrle še na svoje lastne in jih skušale odpraviti.

5. Nikdar se ne bomo onečastile s krogom ali prepiri. Prepirljive ženske nihče ne mara, me pa hočemo biti priljubljene.

6. S kritiko ne bomo prenašale. Poprej bomo presodile samo sebe in če smo prepričane, da bi me lahko boljše naredile, šele potem bomo kaj kritizirale, in še to zmerno.

7. Prizadevale si bomo storiti samo dobro.

8. Povsod se bomo zavzemale za slovensko narodnost in za katoliško prepričanje.

9. Ker ne moremo iti nazaj in sejati znova, bomo pač žele, kar sejemo zdaj. Zato moramo sejati samo dobro seme, da bomo žele dober sad. Najlepši sad pa obrodi seme dobrosrčnosti, zavednosti in vzajemnosti. Te tri čednosti rodijo kremenit značaj, brez katerega ne sme biti nobena članica Slov. ženske zveze.

10. Eno leto je kmalu pri kraju. Kot solnce v morje zatone. Kakor pa solčni žarki še po zatonu razsvetlujejo ozračje, tako nas tudi spomin na preteklost spremlja še znanprej po končanem letu. Blagor onim, katerim je spomin nazaj sladek in ki s ponosom zrejo na pot svojega življenja. Članice Zveze si bomo prizadevale, uravnati življenjsko pot tako, da nam bo prinašala samo le dobre in sladke spomine. —

Pogreša se od 23. januarja naprej čez 30 let staro dekle, duševno bolana, temno oblečena, z imenom Terezija. — Kdor kaj ve, naj javi Alojzu Neuwirt, posestniku, Ložane, Sv. Marjeta ob Pesnici.

DOPISI

Kotlje. V ponedeljek, dne 28. januarja, smo pokopali tukaj mizarskega mojstra Franca Filča, ki je dosegel visoko starost 85 let. Mnogo je delal za cerkve v slovenjgraškem okraju in po Spodnjem Koroškem: omare za orgle, obhajilne mize, spovednice in zlasti cerkvene stole, v katerih je bil poseben mojster. Zadnje njegovo veliko delo so novi, hrastovi cerkveni stoli pri Sv. Roku na Selah. Bil je mož, ki je višje cenil čast svojega imena in svoje obrti, nego denar. Če so kje zahtevali, naj naredi tako in tako, pa je videl, da delo ne bi bilo lepo in dobro, je odločno odklonil: »Če hočete imeti tako, naj dela kdo drugi. Jaz tega ne morem, da bi ljudje potem govorili: »Filč je naredil tako zanič stvar! Pač vzoren obrtnik! Zato tudi ob vseh mnogih naročilih ni obogatel. N. v m. p.!

Staritrg pri Slovenjgradu. Minuli petek, 25. januarja, smo k zadnjemu počitku spremljali vrlega moža Mihaela Ferk, očeta ekpozita v Cezanjevcih g. Mihaela Ferk in učitelja pri Sv. Juriju ob Pesnici g. Ivana Ferk. Nad 40 let je bil pokojni kovač v sedaj Köllnerjevi tovarni za kose, visoko spoštovan od predstojnikov, priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Vkljub ostremu sneženemu meteu in visoko zapadlemu snegu ga je na zadnji poti spremljala velika množica žalujočih. Pevski zbor delavcev Köllnerjeve tovarne se je ob grobu od pokojnega poslovil z lepo žalostinko. Vrlemu možu svetila večna luč!

Brezule pri Račjem. Tukaj je po kratki bolezni za vedno zatisnil svoje trudne oči posestnik, bivši večletni župan in načelnik krajnega šolskega sveta Blaž Lešnik. Bil je dobra, blaga duša, vedno pripravljen pomagati vsakomur, ki ga je prosil za pomoč. Nikomur ni bil sovražen in sovražnika ni imel. Kot župan je vedno skrbel za dobrobit občine in kot načelnik krajnega šolskega sveta je točno poskrbel za nujne poprave na šolskem poslopju. Pokopan je bil v nedeljo, dne 27. januarja, na farnem pokopališču v Slivnici poleg svoje že pred leti preminule žene, prave družice v dobrodelju svojemu možu. Velika množica ljudstva je blagopokojnika spremila k večnemu počitku, čeravno je bila pot vsled visokega snega skrajno slaba. Sijajen pogreb je pokazal, kako zelo priljubljen je bil rajni Blaž. Tudi gasilci so svojemu pokojnemu tovarišu delali častno stražo. Član gasilnega društva g. Kristovič se je ob odprtem grobu z ganljivimi besedami poslovil od rajnega. Po očetu žaluje šest hčerk (med temi je ena redovnica) in eden sin. Bodi mu zemljica lahka in Bog mu bodi plačnik za vsa njegova dobra dela!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Veliko je izgubila ugledna hiša Gašparičeva, ko je smrt zatisnila oči domači gospodinji, hišni materi Ani. Kako je bila priljubljena v domači fari, je kazalo veliko število pogrebcev, ki so se kljub mrzlemu vremenu zbrali, da ranjki posodijo zadnje pot. Pa tudi v duhovniških krogih je bila visoko spoštovana; zato jo je spremilo do groba devet duhovnikov. Pred odhodom od doma je potolažil domače č. g. Hrastelj iz Maribora ter blagorval blagopokojno, ki je dosegla največjo čast, ki je krščanska mati sploh more doseči: vzgojila je sina-duhovnika. Ob grobu se je v njenem imenu poslovil od navzočih preč. g. dekan od Velike Nedelje Franc Horvat ter domači vlč. g. župnik. Prihiti so tudi pevci iz Maribora, ki so rajni v slovo zapeli doma, v cerkvi in na pokopališču. Sorodniki preminule, zlasti domača rodbina, naj vas potolaži Vsemogočni. Bog daj še mnogo mater, ki bi vzgojile sinove-duhovnike!

Novavas. Podpisani se zahvaljujem vsem vaščanom občine Novavas—Rogoznica in sosednim občinam, ker so mi pomagale do lastne strehe. — Josip Rožmaria.

Sv. Bolfenk v Slov. goricah. Ta grdi in debeli

sneg, katerega smo se že vsi naveličali, ni prestrašil treh ženinov, ki so si prišli po naše novice iz urbane fars. Kar treh se bomo letošnji pust iznebili, katerim želimo obilo sreče na pot! Naj bi se spomnili na veselih gostiljah tudi našega ubogega bralnega društva, ki je tako usmiljenja in podpore potrebno! — Pust se bliža, ta grdi praznik vseh norcev in povzročitelj mnogega zla. Potrebno se mi zdi opozoriti vse domače in sosednje župane, da kolikor le največ možno preprečijo vse take nedovoljene »bale« in z njimi tudi vse nasledke, ki so s tem v zvezi. Mladina naj bo vesela, po naj ho pošteno vesela in srečna bo njena bodočnost!

Sv. Andraž v Slov. gor. Kdo ni poznal Blišovega Janža, kakor smo ga navadno klicali? Več let je gospodaril sam na svojem posestvu blizu cerkve, šele pred nekaj leti, že v precejšnji starosti, se je poročil. Ves čas je bil zvest naročnik »Slovenskega Gospodarja« in še v bolezni je naročeval svoji ženi, naj ohrani ta časopis v hiši. Zdaj pa je umrl Blišov Janž, zlomila ga je hripa. Dolga vrsta pogrebcev pa je pričala o njegovi priljubljenosti. Počivaj v miru, dobra duša! — V enem tednu je hripa zahtevala štiri smrtne žrtve in sicer samo le moške. Med njimi tudi sivolasega posestnika iz Gibine Jakoba Kek. Bil je eden izmed tistih starih mož-korenin, katere bi lahko imenovali stebre Cerkve in države. Dober gospodar, skrben hišni oče, vrl kristjan (ne le po imenu, tudi po življenju) to so poglavitejšje poteze iz življenja pokojnega. Stari rod izginja, mlajši niso več taki, in zato sega tembolj v srce smrti takih mož. Kot zvestemu naročniku »Slovenskega Gospodarja« bodi mu v tem listu ta beseda v skromen spomenik! Blagi mož, bodi Ti plačilo pri Onemu nad zvezdami, katerega zvesti služabnik si vedno bil! — Pa tudi veselja ne manjka. Vesela svatovska godba je odmevala po vaseh in vsem, ki nismo smeli zraven, v srcih vzbujala pritaženo nevoščljivost. Same vrle hiše, kjer je »Slovenski Gospodar« tedenski gost, so te dni obhajale ženitovanje: tako Družovičeva v Drbitincih, Fekonjeva in Rožkarjeva v Slapšini, Dolinarjeva v Vitomarcih itd. Vsi novoporočenci bodite srečni in ostanite zvesti »Slov. Gospodarju«!

Formia. Tukaj se je poročil dne 28. januarja vrli mladenič, bivši redni član orlovskega odseka pri Sv. Marjeti, Janez Fisinger, s pridno in marljivo Marijino družbenico in članico Dekliške zveze, Ljuziko Trunk, iz dobre krščanske družine Trunkove v Formianu. Mlademu paru želimo ob tej priliki obilo sreče v novem stanu do srebrne, potem pa do zlate poroke!

Stojnci pri Sv. Marku niže Ptuja. Dne 16. januarja je umrl posestnik in bivši župan Franc Rožmarin v najlepši moški dobi, stare 44 let. Rajni je bil vzor pravega krščanskega moža in očeta in naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Zapušča ženo in sedem nepreskrbljenih otrok. Naj v miru počiva!

Očeslavci, župnija Kapela pri Radencih. Ker sva podpisana na dan 16. 11. 1928 postala nesrečna, da nama je zlobna roka masčevalca zanetila ogenj, da nama je pogorel del hišnega poslopja in hlevi, kakor tudi vsa krma na pogorelem poslopju, se tem potom zahvaljujemo domači požarni brambi in okeslavski, vsem, kateri so pomagali reševati živino in pomagali gasilcem, da se je požar omejil in naju obvarovali, da nama niso zgorela vsa poslopja. — Peter in Ivana Sernec.

Sv. Marjeta niže Ptuja. Občinski odbor Sv. Marjeta niže Ptuja je v svoji seji dne 16. jan. 1929 sprejel kot častnega člana tukašnjega vlč. gospoda župnika, dekana in duhovnega svetovalca v zahvalo za njegov trud in požrtvovalnost pri župnijski cerkvi Sv. Marjete n. Ptuja ob desetletnici njegovega župnikovanja. Čestitamo!

Središče ob Dravi. Nismo mogli verjeti, da je res, tako nenadoma je nehale utripati blago srce gospoda Rudolfa Lukačiča. V nedeljo, dne 3. t. m., ob pol šestih zvečer, je mirno v Gospodu zaspal. Pokojni je bil več kot požrtvovalen cerkveni ključar, občinski odbornik, vedno de-

laven in zvest pristaš SLS, desna roka katoliških društev, obenem pa nad vse skrben oče, blag mož in izvrsten gospodar na svojem posestvu v Središču. Cerkev, šola, občina, stranka, društva, vse je trkalo pri njem in nikdar ni odrekel svoje pomoči ter sodelovanja. S tihim, prijaznim nasmehom je vselej in vsakomur ustregel. Na pravijo ljudja zastonj, da tako blage duše, kot je bil on, ni več. Kljub svoji vsestranski delavnosti pa ni zamarjal svoje ga posestva. Četudi slebotan, vendar tudi v tem najhujšem mrazu ni počival, temveč do zadnjega dne neumorno delal in sredi dela ga je našla nemila smrt v starosti 56 let. V svoji občudovanja vredni nesebičnosti in požrtvovalnosti ni živel in delal le za sebe, ampak za druge. Kaj nam je bil vsem ta značajan katoliški mož, bomo hridko občutili vsi, ko ga ne bode več med nami. Težko prizadetim domačim izročamo od tej bridki izgubi naše iskreno sožalje, blagemu pokojniku pa naj bo Vsemogočni plačnik!

Soštanj. Iz Soštanj se že dalj časa nismo nič oglašali, da pa ne nastane sum, da spimo, hočemo danes nekoliko pojasniti naše delo. Društveni takoimenovani »Slomškov dom« lepo napreduje, v njem se nudi že sedaj pošteni mladini tudi za dušni blagor marsikaj koristnega. Omeniti moramo, da je tukajšnja Dekliška zveza pričela letos z večjo agilnostjo delovati in to pod vodstvom sedanejšega voditelja ž. g. Breznika, ki prav marljivo dela za procvit

zveze. Meseca decembra pa smo imele dekleta, zlasti dekleta Marijine družbe, v kapeli novega doma tridnevne duhovne vaje, ki jih je vodil vlč. g. župnik Gril. — Z zamisljivo vlč. g. župnika Grila se je pričelo veliko zanimanje za redni gospodinjski tečaj, ki ga bodo vodile čč. sestre iz Maribora. Že za prvi tečaj se je priglasilo 60 gojenk, pa upamo, da se prijave še pomnože. Vedno bolj se kaže, kako neobhodno potreben je bil nov društveni dom, ki vstreza raznim kulturnim svrhom, zato se čutimo dolžne, da vsem dobrotnikom, ki so na kakoršenkoli način do te prepotrebne zgradbe pripomogli, kličemo: Bog plačaj! Krščansko misleči mladini pa kličemo na svidenje ter jo utjudno vabimo na delo za krščanske in gospodarske ideale. Bog živi!

Poljane. Na gostiji Matevža Vidnar in Pepice Pavlič se je nabralo 100 Din za afriške misijone in za uboge zamorčke. Bog plačaj vsem dobrotnikom! Ženin in nevesti pa naj Bog obilno blagoslovi!

Sv. Vid pri Grobelnem. Dne 13. januarja se je poročila Micka Kolarjeva iz Ponkvice z Ivanom Zagajšek, mizarjem iz Ponikve. Na gostiji so svatje darovali 55 Din za tukajšnje prostovoljno gasilno društvo. Novoporočencema obilo sreče, cel svatovščini pa stoterna hvala in še »Na pomoč!«. — Dasiravno je bolj kratek predpust, pa vseeno bo precej parov začelo okušati sladki zakonski jarem. Dal Bog vsem obilo sreče in da bi se povsod spomnili na tu-

kajanje gasilno društvo. — Imeli smo pa tudi žalosten dan dne 31. januarja, ko smo spremili k zadnjemu počitku povsod spoštovanega in uglednega veleposestnika, večletnega občinskega odbornika, stalnega naročnika »Slovenskega Gospodarja«, pridnega lovca itd. Mihaela Gajšek, posestnika v Ponkvi, očeta osmerih otrok, za katere je celo svoje življenje deloval, vse lepo oskrbel in jim še na zadnji uro lepe nauke dajal. Rajnemu naj bo zemlja lahka, rodbini Gajšek pa iskreno sožalje! — Dne 10. februarja se bo vršila predpustna veselica v prid gasilnemu društvu pri velikem prijatelju gasilstva gostilničarju Antonu Narat.

Sladkagora. Tukaj se je ustanovila vodovodna zadruga, ki ima nalogo, župnijo oskrbeti s potrebnimi vodovodi. Ravno sedaj imamo jasen zgled, kako nam je vodovod potreben. Vas Povža že 14 dni nima vode. Kam z živino pri tako visokem snegu?!

Sv. Križ pri Rogoški Slatini. Na pustno nedeljo vprizorijo Orli šaloigro »Damoklejev meč«, Orlice pa »Kaznovana nečimurnost«, veseloigra v dveh dejanjih. Pridite v obilnem številu in porazveselite se z našo mladino. — Na gostiji Kores-Kastrun v Erjavici so veseli gostje in srečen ženin poklonili za novo bogoslovje 120 Din. — Na godovanju pri Rožkarju v Rajnkovcih je neimanovana darovala v isti namen 40 Din. — Vlč. gospod župnik v Leki ob Savi je kot prvi daroval za povečanje našega Društvenega doma 100 Din Bog plačaj!

ZAHVALA.

Podpisani se zahvaljujem tem potom neprecenljivemu društvu

»Ljudska samopomoč v Mariboru«

za takoj izplačano znatno podporo po smrti mojega moža Jesipa Duh in priporočam to prekoristno društvo vsakomur v takojšnji pristop, ako še ni njega član.

Št. Janž na Dravskem polju, 5. febr. 1929.
151 Marija Duh, posestnica.

V najem se da kovačija na prometnem kraju.
Naslov v upravi lista. 142

ZAHVALA.

Podpornemu društvu »Ljudska samopomoč v Mariboru« se tem potom zahvaljujem za mi takoj izplačano podporo po smrti mojega moža Jožefa Nedog in priporočam to društvo vsakomur, da postane njegov član. 150

Grabonoš, Sv. Jurij ob Ščav., 30. jan. 1929.
Uršula Nedog, viničarka.

Vabilo na redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Smarjeti pri Rimskih toplicah, r. z. n. z., ki se vrši v nedeljo, dne 3. marca 1929, predpoldne ob 9. uri, v uradni pisarni. Stara šola. Dnevni red: 1. poročilo načelstva in nadzorstva, 2. odobritev računskega zaključka za leto 1928, 3. sprememba pravil, 4. slučajnosti. Ako prvi občni zbor ne bi bil sklepčen, se vrši v smislu točke 35 zadnjih pravil pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki sklepa pri vsakem številu navzočih članov. Šmarjeta, dne 3. svečana 1929. Nat. 156

Sprejme se dekle za vsa gospodarska dela s 1. marcem. Naslov v upravi lista. 156

Kovaškega učenca sprejme Jožef Brumen, Rogoznica, Ptuj. 143

Lepo posestvo 32 oralov se proda: Rošpah 121, p. Maribor. 144

Sedanskega vajenca sprejme tvrška Jernej Golčer, Celje, Klavna ulica 1. 141

Deklica brez starišev ali drugače uboga se za svojo sprejme. Naslov v upravi lista. 149

Fesredovalec za nakup vina, sadjevca, lesa itd. se nudi. Naslov v upravi lista. 149

Pomočnika sprejme takoj krojač Martin Šporer, Sv. Jurij ob južni žel. 147

TRGOVSKI POMOČNIKI kot skladiščniki se sprejmejo v veletrgovini Ed. Suppanz v Pristavi 152

Majhno posestvo se proda. Partinje 149, Sv. Jurij v Slov. gor. 154

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

Kdo mu je mogel očitati, če je romalo 6200 frankov v srebru in papirju, davčni denar, ki ga je vozil v Alençon, da je ta denar romal iz poštnega kovčega v žepe predrznih roparjev?

Kdo neki —? Ali morebiti cesarska vlada v Parizu, ki ni znala braniti svojih podanikov pred obcestnimi roparji? Ali morebiti policija, ki njena moč ni segala niti pet kilometrov daleč iz Alençona?

Popotnikom v kočiji so se končno razvezali jeziki in dali so duška svoji ogorčenosti.

Roparski napad sredi državne ceste, ob šestih zvečer, skoraj pri belem dnevu —! In komaj uro žaleč od Alençona —! Nečuvčen škandal! Sramota —! Neverjetna malomarnost policije —! Gospod notranji minister Fouché se da po knežje plačati, pa se niti toliko ne briga za svojo dolžnost, da bi bile vsaj glavne ceste varne!

Vedno iznova in iznova so si pripovedovali posameznosti napada, vsak je hotel več vedeti, vsak se je delal junaka in mučenika. Stikali so po praznih žepih, obračali izpraznjene kovčege in košare — vse so jim odnesli.

Kot bi trenil, je minila voznja, poštni voz je zdrdral v mestne ulice in obstal pred gostilno, ki je nosila vabljivji naslov »Pri Adamu in Evi«.

Hlapci so zložili ulomljene kovčege, potrte košare in razvezane zavoje na mokro kamenje pred hišo, popotniki so zlezli z voza in iskali iz kupa nesrečne prtljage vsak svojo lastnino. — Radovedneži so se zbirali, sloneli ob vežnih vratih, postajali po ulici in poslušali razburjeno pripovedovanje popotnikov.

Gontranova služba je bila pri kraju. Hlapci so prevzeli kočijo in konje, sam pa je sedel v vežo, s steklenico kuhanega vina pred seboj in ravnodušno opazoval vrvenje in drenjanje popotnikov. Par jih je mislilo prenočiti »Pri Adamu in Evi«, podali so se v gornje prostore in se prepirali z gostilničarjem za ceno prenočišča in za boljše sobe, drugi so imeli prijatelje v mestu, pobrali so kovčege in cule ter izginili v slabo razsvetljenih ulicah.

»Neprijetna reč. zares, prijatelj!« je pravil

»Smeh in jok - naših otrok«

Berlic knjigo »Iz otroških ush« L. del Din 8-50, II. del Din 16-—. Kupite jo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru